

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostratum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

16. Acontivs

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

cuius immanissimis flagitiis turpiter adulantur, sinistra popelli cæcitas, cui infinitis artibus densiores tenebras quotidie offundunt. *B.* Quî utrûque demereri, utriq; imponere possunt? *A.* Facile: cum nihil tam malè dici, fieriq; possit, quin excusent, ac ornent etiã, si faveant, nihilq; tam prudenter innocenterq; perpetrari, quin calumnientur & exaggerent, si hominem oderunt. *B.* Nondum persuades. *A.* Quam velim illos ita repente mites fieri, ut ego mentitus videat! *B.* Precabor itaque faventes eos & propitios habeam. *A.* Vide ut possis, At ego Deum precor, Mosen aliquem, aut Danielem, aut Iosephum his præstigiatoribus maturè opponat, qui planum faciat, quantum homo superet simiam, quantoque vera in Rempublicam merita sint potiora falsis.

16. ACONTIVS.

A. Quid ego dicam causæ esse, quod cum in rebus cæteris homines sint diffidentissimi, religionem suam Doctoribus securissime concedant? *B.* Quia religionis nostræ Antistitum tam constans est asseveratio, & adversæ partis valida refutatio, ut viris tam gravibus & compositi vultus, tum de salute sua nullo dubio æque sollicitis, tum in examinandis adversæ partis fundamentis æquissimis, non credere piaculum quisque ducat. *A.* Interim quod multis, ac omnibus propè examinandum erat, id uni, vel paucis sanè committitur. *B.* Merito: nam non omnes tam sunt firmato iudicio, ut tuto in adversariorum libris versentur. *A.* Velles tamen

tuz

tuz religionis libros omnibus & ubique prosta-
 re? *B.* Non licet sperare, tantum veritatis odi-
 um est. *A.* Reliquos omnes extinguere? *B.* Saltem
 librorum officinis prohiberi. *A.* Atqui nec lectos,
 nec visos, nec emendatos condemnas alieno ac
 temerario sæpè iudicio. *B.* Non otium est lege-
 re, de quo certus sum. *A.* Nec illis otium est tua
 legere. *B.* At quæ absurda de illis dicuntur? *A.* De
 te longe absurdiora. *B.* Ego scripturæ cōsensum
 habeo. *A.* Illi æquè iactitant. *B.* Sed falluntur &
 fallunt. *A.* Idem in te accusant. *B.* Iniuriam faciūt
A. Quid si tu illis? fateris enim nunquam audi-
 tos abs te nec lectos esse. *B.* Mihi doctrinæ cor-
 pus est, scriptura undiq; roboratum, & contra
 adversarios omnes munitum, ei immoriar. *A.*
 Eos tamen ne damna, qui fortasse inscii tecum
 consentiunt, nomine tantum aut opinione divi-
 si. *B.* Quin ergo nobis accedunt? *A.* Non licet po-
 steaquam Religio civile obsequium odiumq; fa-
 ctum est, & violentiā regitur interim in omni re-
 ligione viros bonos reperias, qui aliquid deside-
 rent, ac in primis mansuetudinē præsidium, sed
 presenti statui contenti, magna patientia sustinēt
 si quid videtur molestū. *B.* Itaq; Puccianā religio-
 nē introductam velis. *A.* Nequaquā; sed qualem
 Acontius suadet, q̄ nulla cōmixtione adversam
 partē, benignè; diligenter, patienter, devotè audi-
 at, non victoriā ubiq; & plausū, ēt violentū, affe-
 ctet. *B.* Satis est me conscientia habere pacatam.
A. Scilicet quæ Confessionis alicuius pulvinari
 suaviter indormit. *B.* Quis mare controversia-
 rum enaviget? *A.* At is unus de diversis religio-
 nibus

nibus optime iudicabit. B. Illorum esto, quibus exinde census. A. Interim facile est tibi innocentem sanguinem fundere, his instigantibus flabellis.

17. APOTHEOSIS.

A. QVæ ineptia Romanorum fuit, quos hodie homines crediderunt, cras adorasse Deos? B. Imo ineptiores illi, an nequitiores, qui vivum Alexandrum, accepto precio, in Deorum numerum recepturi erant. A. Credibile est nullos credidisse Deos, & imprudentibus illulisse. B. Idem mihi in mentem venit, quoties hodiernam intueor ἀποθείωσιν. A. Antichristianam? B. Vtique; sed nostram: nam quotquot ferè funebres inspicio conciones, vel mortuorum elogia, tot videor mihi novos Deos numerare posse. A. Ego contra tot mortis eruditas meditationes, & laudatissimæ vitæ exempla. B. Quotquot enim tantum æris post se relinquunt, quantum funebri pompæ & sacrificuli remunerationi sufficit, ii omnes probatæ & imitandæ vitæ specula sunt. A. Nunquam sanè, quod sciam, nævi si qui fuerunt, dissimulantur. B. Sed ne unquam tamen audi veluones dici, blasphemos, adulteros, usurarios, scurras, potiùs imbecilles, eiusque cum dolore confcios. A. Ac pœnitentes. B. Vnâ fortè ante mortem horâ, qua ad corpus Domini, ad precatorios libellos, ad eleemosynas, ad reconciliationem, ad necessariam patientiam tanto strepitu concurritur, ut putes cœlum violenter expugnari, dum ille surdus paulatim in Divum obrigescit.